

[Pilgaard Andersen]

lovforslaget, der omhandler arbejdsgiverperiodens nedsættelse fra 5 uger til 3 uger, kan fremskridtspartiet støtte.

Men vi vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi ikke mener, venstres lovforslag har tilstrækkelig effekt over for arbejdsgiverne. Vi har den opfattelse, at hele dagpengområdet er et af de områder, der virkelig er med til at belaste erhvervslivet ganske alvorligt, fordi de omkostninger, der lægges på produktionen, forringer vores konkurrenceevne over for udlandet.

I den forbindelse vil jeg gerne henlede opmærksomheden på fremskridtspartiets lovforslag nr. L 191 fra samlingen 1977-78, idet en gennemførelse heraf kunne have bidraget til at forbedre forholdene på dette område. Vi foreslog indførelse af to karenstage for lønmodtageren, hvorefter arbejdsgiveren skulle betale de tre dage, og hvad der lå derudover, skulle overføres til det offentlige. Samme bestemmelse mente vi også burde indføres for de selvstændiges egenperiode, sådan at der blev ligestilling. Hvis venstres lovforslag havde haft dette indhold, ville det have forøget beskæftigelseseffekten af forslaget.

Vi ved, at dagpengereglerne ofte medfører, at arbejdsgiverne ikke vil ansætte ny arbejdskraft, fordi det indebærer en risiko for dem, selv om vi for nylig her har gennemført nogle lempelser i forbindelse med ansættelsesforhold og dagpenge. Disse lempelser mener vi ikke er tilstrækkelige. Vi havde hellere set, at dagpengereglerne var blevet delvis fjernet eller i hvert fald ændret i retning af det, vi foreslog i vort eget lovforslag. Det ville nemlig have medført større beskæftigelse, og det må til syvende og sidst være det, vi må arbejde henimod. Det er meget beklageligt at måtte konstatere, at arbejdsgivernes egenperiode går tilbage til 5 uger, hvis ikke venstres lovforslag bliver vedtaget; det er helt urimeligt.

Birthe Nielsen (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke støtte dette lovforslag fra venstre, og det kan vel ikke undre nogen, for vi mener, der først og fremmest må være solidaritet over for lønmodtagerne. Jeg vil stille det spørgsmål til hr. Ole Thomsen fra socialdemokratiet: hvor var solidariteten med kvinderne, da vi vedtog loven i maj måned i år? Her tænker jeg specielt på de kvindelige lønmodtagere, idet ven-

stre i hvert fald ikke var indstillet på, at de skulle have barselorlov inden for graviditetsperioden. Desuden fik arbejdsgiverne ved den lejlighed 96 mill. kr. ved, at der skete en lempelse af arbejdsgivernes pligt til at betale dagpenge til nyansatte. Desuden blev der gennemført en nedsættelse af bidraget til forsikringsordninger for de såkaldte mindre arbejdsgivere. Jeg mener altså, at arbejdsgiverne blev meget godt tilgodeset ved lovforslaget i maj måned i år, og når man ser på, hvordan lønmodtagerne må betale mange af krisens omkostninger, kan vi i hvert fald under ingen omstændigheder medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal henholde mig til, hvad jeg som ordfører for det radikale venstre sagde, da vi sidst havde dette lovforslag – i form af et ændringsforslag – til behandling den 9. maj 1980. Vi sagde her, at vi fandt, at det, der blev gennemført på det tidspunkt, ville være mere rigtigt, end hvis man fortsatte med denne lovgivning, og at vi havde valgt det gennemførte, da der kun var en begrænset sum til rådighed.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til, hvad socialministeren også har sagt om denne sag i dag, og sige mere generelt, at vi naturligvis gerne så disse ordninger forbedret, hvis der var nogen økonomisk mulighed for det, men det føler vi altså ikke der er i øjeblikket, derfor traf vi et valg, som jeg har sagt, i foråret, hvor vi lavede en anden prioritering.

Keld Albrechtsen (VS):

Jeg kan gøre det forholdsvis kort. Jeg er i alt væsentligt enig i det, SFs ordfører har fremført om dette lovforslag. Den modstand, vi fra VS' side må have mod forslaget, understreges yderligere af den oplysning, som socialministeren kom med, nemlig at en gennemførelse af det ville koste omkring 340 mill. kr. på årsbasis. Vi ser det i VS simpelt hen som endnu et udslag af den umættelige trang, de borgerlige partier og desværre også i betydeligt omfang socialdemokraterne har til at dele lønmodtagernes skattepenge ud i alle mulige former for erhvervsstøtte. Dette her er i og for sig også et udslag af den politik; den er bare mere vidtgående end den, socialdemokraterne og forligspartierne har ført.